

Sygn. akt IV U 921/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania Z. B. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 14 lipca 2014 r. Nr (...)

w sprawie Z. B. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 921/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14.07.2014 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. nr 8 poz. 43 ze zm.) odmówił ubezpieczonemu Z. B. (1) prawa do emerytury w wieku obniżonym. W uzasadnieniu ZUS wskazał, iż ubezpieczony nie udowodnił na dzień 1.01.1999 r. 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Do pracy w powyższych warunkach organ rentowy nie zaliczył okresu zatrudnienia ubezpieczonego od 20.08.1973 r. do 1.08.1977 r. oraz od 14.12.1987 r. do 31.12.2008 r. ze względu na rozbieżność pomiędzy stanowiskami pracy wyrażonymi w świadectwie pracy oraz w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł Z. B. (1). Wniósł o przyznanie mu prawa do emerytury od lipca 2014 r. Wskazał, iż w okresie od 20.08.1973 r. do 1.08.1977 r. był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze w warunkach szczególnych na stanowisku szlifierza, krajacza metali tarczą ścierną w (...) w S.. W okresie od 14.12.1987 r. do 31.12.2008 r. pracował w wyżej wymienionych warunkach na stanowisku oczyszczacza mechanicznego w (...) w S. (odwołanie k. 2-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 5-6).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony Z. B. (1), ur. (...), w dniu 12.06.2014 r. złożył do pozwanego organu rentowego wniosek o przyznanie emerytury w wieku obniżonym (wniosek k. 1-4 a. e.). Wskazał w nim, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Na podstawie przedłożonych dokumentów, ZUS ustalił, iż Z. B. (1) posiada staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, 4 miesięcy i 15 dni. Organ rentowy uznał, iż ubezpieczony nie posiada stażu pracy w warunkach szczególnych. W zaskarżonej decyzji z dnia 14.07.2014 r. organ rentowy odmówił przyznania Z. B. (1) dochodzonego świadczenia (decyzja k. 16 a. e.).

Na podstawie zebranego materiału dowodowego, Sąd Okręgowy ustalił, iż Z. B. (1) pracował w okresie od 20.08.1973 r. do 1.08.1977 r. w (...) w S. w zakładzie znajdującym się przy ulicy (...) w S. na stanowisku szlifierza pomimo tego, że w dokumentach pracowniczych wskazano, że zatrudniony był na stanowisku ślusarza. Do zadań ubezpieczonego należało szlifowanie metalowych kierownic do samochodów osobowych i ciężarowych, m. in. do pojazdów marki S., W., S., Ż.. Powyższe było wykonywane najpierw za pomocą pilnika, a następnie wskazane elementy były wykańczane przez Z. B. (1) na szlifierce. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze.

W okresie od 2.08.1977 r. do 31.12.1987 r. Z. B. (1) pracował u wyżej wymienionego pracodawcy, w zakładzie mieszczącym się przy ul. (...) w S., na stanowisku operatora paczkarki złomu.

Od 14.12.1987 r. do 31.12.1998 r. ubezpieczony, będąc zatrudnionym w (...) w S. na wydziale tłoczni przy ul. (...) w S., faktycznie wykonywał pracę oczyszczacza mechanicznego polegającą na piaskowaniu oraz pracę szlifierza. Do jego obowiązków należało wykonywanie metalowych wytłoczeń na urządzeniach wibracyjnych i obrotowych oraz oczyszczanie części do samochodów takich jak wahacze lub poprzeczki. Powyższe polegało na wkładaniu do bębnow maszyn elementów z kruszywa lub wytłoczek, lub na oczyszczaniu przy użyciu szlifierek oraz pilnika. Powyższą pracę ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze (zeznania ubezpieczonego k. 13-13v, k. 40, zeznania świadków: J. F. k. 25v-26v, M. P. k. 26v, K. P. k. 26v-27, M. K. k. 27-27v, A. K. k. 34v-35, H. G. K. 39v, S. K. k. 39v, Z. B. (2) k. 38v-40, M. Ś. k. 40 dokumenty zgromadzone w aktach osobowych Z. B. (1), w tym świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych k. 15, k. 8 akt osobowych).

W ocenie Sądu, odwołanie ubezpieczonego jest nieuzasadnione. Co prawda, Z. B. (1) spełnił wymóg ukończenia 60 roku życia oraz posiadania ogólnego, wynoszącego co najmniej 25 lat stażu pracy. Ubezpieczony nie spełnił jednak trzeciej z przesłanek koniecznych do przyznania prawa do emerytury w wieku obniżonym, a mianowicie nie udowodnił, by na dzień 31.12.1998 r. legitymował się 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Suma bowiem okresów, na które powoływał się ubezpieczony, tj. czasu od 20.08.1973 r. do 1.08.1977 r., czyli 3 lat, 11 miesięcy i 11 dni oraz czasu od 14.12.1987 r. do 31.12.1998 r., czyli 11 lat i 16 dni, wynosi 14 lat, 11 miesięcy i 27 dni. Wskazać przy tym należy, iż przy ocenie, czy ubezpieczony jest uprawniony do pobierania emerytury w wieku obniżonym badany jest jedynie okres pracy w warunkach szczególnych do dnia 31.12.1998 r.

Wskazać należy, iż Sąd uznał złożone w sprawie zeznania za wiarygodny dowód w sprawie. Wskazać należy, iż są logiczne. Treść zeznań złożonych przez ubezpieczonego znajduje swoje potwierdzenie w relacji przekazanej przez świadków, którzy byli pracownikami (...) w S. w okresach zbliżonych, do zatrudnienia Z. B. (1).

Praca wykonywana przez ubezpieczonego w okresie od 20.08.1973 r. do 1.08.1977 r. powinna zostać zakwalifikowana, zgodnie z załącznikiem do cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r., jako wykonywana w warunkach szczególnych. W przywołanym załączniku wymieniono bowiem w wykazie A, w dziale III pod poz. 78 pracę polegającą na szlifowaniu lub ostrzeniu wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowaniu mechanicznym. Praca od 14.12.1987 r. do 31.12.1998 r. powinna zostać zakwalifikowana jako wymieniona w poz. 80 tj. piaskowanie na sucho i śrutowanie wewnątrz komór oraz jako praca polegająca na szlifowaniu, czyli określona w pod poz. 78. Oba z

wymienionych rodzajów prac uznawane są jako praca w warunkach szczególnych. Łącznie, ubezpieczony wykonywał wskazane prace w pełnym wymiarze. Podkreślić przy tym należy, iż przy kwalifikowaniu zatrudnienia jako pracy w warunkach szczególnych decydujące znaczenie ma, nie nazwa stanowiska wskazana w dokumentach pracowniczych, lecz rodzaj rzeczywiście wykonywanej pracy.

Jako pracy w warunkach szczególnych nie można uznać zatrudnienia Z. B. (1) w okresie od 2.08.1977 r. do 31.12.1987 r. na stanowisku operatora paczkarki złomu. W powoływanym wyżej załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. nie uwzględniono bowiem wymienionego stanowiska jako rodzaju pracy w warunkach szczególnych. Zostało one uwzględnione jedynie do akcie wykonawczym do powyższego aktu prawnego, tj. załączniku nr 1 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego, w dziale III Poz. 38. przerób złomu metali w zakładach hutniczych, w pkt 8. Akt ten może jedynie być wykorzystany pomocniczo, jako uszczegółwienie stanowisk wyrażonych w powyższym rozporządzeniu Rady Ministrów. Nie może jednak stanowić samodzielnej podstawy do uznania, iż określony rodzaj pracy był wykonywany w warunkach szczególnych. Niezależnie od powyższego wskazać należy, że ubezpieczony nie był zatrudniony w zakładzie hutniczym. Wymieniona zaś pozycja nr 38 odnosi się wyłącznie do pracy wykonywanej w zakładach hutniczych. Tym samym wskazany okres zatrudnienia w (...) w S. nie może być uznany jako praca wykonywana w warunkach szczególnych.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż nie został przez Z. B. (1) spełniony niezbędny warunek uzyskania emerytury w wieku obniżonym, który został wyrażony w § 4 ust. 1 pkt 3 powołanego wyżej rozporządzenia. Tym samym nie zostały spełnione wszystkie wymagania wymienione w art. 184 ust. 1 i ust. 2 przywołanej wyżej ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy z mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego.